

# РЕШЕНИЕ

№ 5360

гр. София, 26.08.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,**  
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Цветанка Паунова**

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10880** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.  
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез управителя Й. Т., срещу т. 2.2 от Решение № РР-3955/23.09.2020г. и т. 1.6, т. 3 и т. 4 от Приложение към Решение № РР-3955/23.09.2020г., издадено от директора на Б. дирекция И. район /БДИБР/.  
В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила, постановен при липса на мотиви. По същество твърденията са, че в Закона за водите не е разписано задължение, че следва да бъде поставено водоизмервателно устройство на конкретния обект - по арг. от чл. 194а, ал. 5, т. 1 от Закона за водите /ЗВ/. В тази връзка се сочи, че след като в закона няма изискване за поставяне на такова устройство, то не следва да бъде поставян и срок за изпълнението на т. 2.2. Соочи се още, че на място на обекта има изградена и монтирана пречиствателна станция, поради което не е следвало да се въвежда изискването за издаване на разрешително за заустване. По същество жалбоподателят оспорва поставените изисквания в т. 1.6 и т. 3 от Приложението – да монтира измервателно устройство /водомер/ на обекта и да иска издаване на разрешително за заустване на отпадъчни води от повърхностен воден обект. Искане се отмяна на решението ведно с приложението към него в оспорените им части.  
В съдебно заседание оспорващото дружество, редовно уведомено, не изпраща представител.

Ответникът, чрез гл. юрк. Б., ангажира становище за неоснователност на жалбата и претендира разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

[фирма] е титуляр на издадено Разрешително за ползване № 31160013/29.04.2008г. за водовземане от повърхностен воден обект – река Ш. (код BG3MA600R141), землището на [населено място], общ. Д., обл. С., с цел на водовземането – риборазвъждане, и срок на действие до 29.04.2014г.

С Решение № РР-1939/16.05.2014г. е продължен срока на действие на Разрешително № 31160013/29.04.2008г. до 29.04.2020г., като е променена целта на полването – вместо „риборазвъждане“ – „аквакултури“.

Със Заявление вх. № РР-04-7/31.01.2020г. (л. 78) дружеството е поискало продължаване на срока на действие на Разрешително за ползване № 31160013/29.04.2008г. Така подаденото заявление е уважено с процесното Решение № РР-3955/23.09.2020г., като с т. 1 от същото срокът на действие на разрешителното е продължен до 29.04.2026г., с т. 2 е изменена целта на водовземането „аквакултури“ за обект на водоснабдяване „Рибарник Б.“. В т. 2.1 е допусната промяна на целта за водовземане – вместо „аквакултури“ става „Водоснабдяване за аквакултури“, а в т. 2.2 е указано, че частите „Задължения за монтиране на измервателни устройства“, „Условия на водовземането“, „Такса за водовземане“, „Контролиращ орган и условия за контрол“, „Други условия“, „Специфични условия за разрешената дейност“, се оформят като приложение към Разрешително за ползване № 31160013/29.04.2008г.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства са назначени и изслушани първоначална и повторна съдебно-технически експертизи, които съдят кредитира.

Според заключението на в.л. инж. В. С. водовземането е осъществено непосредствено пред изградената преди повече от 50 години подпорна стена. Тази подпорна стена има три основни функции - своеобразен ударобивател на ударните вълни в р. Ш., причинени от обилни валежи и по време на пролетното снеготопене; Предотвратява ерозията на скалите при високите скорости на водите в р. Ш., причинени от обилни валежи и по време на пролетното снеготопене; Задържа и предотвратява отмиването на наносния слой, наслоен над скалите, с което се осигурява плодородието на околоречната ивица, като последното има основна роля за баланса на екосистемата на р. Ш.. Водовземането се осъществява чрез стоманена перфорирана тръба в участъка на самото водовземане и плътна в частта след реката до разпределителната шахта, работеща на гравитачен принцип. Тази тръба отвежда водата до разпределителна шахта тип пропорционален преливник с три отвора: отвор към довеждащата метална тръба, осигуряваща притока на водата от р. Ш.; отвор със савак, осигуряващ свободното преминаване на водата и връщането ѝ обратно в р. Ш., когато рибарникът няма нужда от допълнителна вода и играещ ролята на така наречения „рибен проход“. Савакът е необходим, за да осигури при затворено положение приток на вода към рибарника по време на маловодие, а разликата в нивата на оттичане - към реката и към рибарника позволява рибата от р. Ш. да остане в разпределителната шахта и при отваряне на савака да се върне обратно в реката. В нормално работно положение същият е отворен непрекъснато - представена е снимка на връщането на водата обратно в р. Ш., като видимата на снимката метална тръба не е свързана с рибарника, а е поставена още при изграждането на рибарника, за да предотврати подприщването

на върната в реката вода; отвор към довеждащо корито, разположен на около 1 м над отвора със савака, през който фактически преминава водата към рибарника при нужда от такава.

Монтирането на водоизмервателно съоръжение (водомер) не може да бъде извършено без допълнителни строително-монтажни работи. Според вещото лице обаче, доколкото става въпрос за отглеждане на аквакултура и поради естеството на работа на самото водомерно устройство, то би увредило флората и фауната в рибарника. Вещото лице сочи, че водомерното устройство представлява полутръба, в която е поставена перка, и действайки автоматично, убива цялата микрофлора и фауна във водата, механично я убива, поради което в контекста на отглеждане на аквакултури, това означава последващите съоръжения да бъдат замърсени с мъртва органика, която започва да гние, т.е. цялата екосистема се разрушава, поради което на рибарници и съоръжения за отглеждане на аквакултури не се монтират водомерни устройства. Допълнително сочи, че в зависимост от съоръжението (рибарник), водата преминава през него и обратно се връща в реката, предвид което прави извод, че няма фактическо водоземане.

Вещото лице дава заключение, че няма нужда от изграждане на „рибен проход“, тъй като същият е изграден още при създаването на рибарника.

Водохващането от река Ш. към обекта съществува и към настоящия момент без да нарушава притока на вода нито от, нито към р. Ш.. В края на рибарника е осъществено връщането на водата от рибарника обратно в р. Ш., което поради естеството на работа на самия рибарник фактически „зарибява“ р. Ш. с пъстърва в участъка след рибарника, а водата е значително по-наситена с кислород, отколкото би била без работа на рибарника.

Според заключението на СТЕ с в.л. инж. Ю. С. основното водоземане на рибарника от реката се осъществява чрез перфорирана стоманена тръба (снимка 2) от десния ръкав на реката преди изградения бараж, като доставената вода постъпва в утаителя на рибарника. При наличие на високи води допълнителни водни количества постъпват в утаителя, преминавайки през бетонов канал, изграден зад баража на рибарника (снимка 3) . От утаителя се изпускат обратно в река Ш. част от водите, които са с по-висока кота от работната такава на рибарниците. След това останалата част от водата по гравитачен път достига до разпределителна шахта (снимка 4), откъдето част от нея продължава пак гравитачно към рибарниците, а по-високите водни стоежи преминават над савака (преливник) и се връщат обратно в реката, когато в рибарника няма нужда от допълнителни водни количества.

Вещото лице дава заключение, че теоретично на обекта може да се монтират водомери, но при практическата реализация би се нарушила екосистемата на река Ш., като част от флората и фауната на водите ще измре и вследствие на замърсяването ще се наруши основната функция на рибарника, а именно отглеждане на пъстърви, тъй като този тип риба изисква чиста вода без органично замърсяване и голямо наличие на кислород във водата. В този случай голяма част от съдържащото се количество кислород във водата би се използвало за разграждане на мъртвата органична материя като БПК (биологична потребност на кислород).

За да бъдат измерени постъпващите от река Ш. в рибарника водни количества, както и тези които се изпускат обратно в реката, ще бъде необходимо изграждането на 5 водомерни устройства, за да бъде извършена рекапитулация на постъпващите и отвежданите водни количества на базата на ексекутивната геодезична снимка на

съоръженията за рибарник Б.. Изграждането на тези съоръжения е свързано с извършване на СМР и закрепването им или към вече изградени стоманобетонени елементи, или към здрави скални масиви, което също е свързано с оценка на въздействие върху околната среда.

СТЕ счита, че изграждането на рибен проход на обекта не е необходимо тъй като такъв де факто съществува още при изграждането на съоръженията на рибарника. В случаите, когато преминават високи води през коритото на реката и когато част от тях се вливат в бетоновия канал след баража на рибарника и когато евентуално в тях има риба от тази в реката, водните количества заедно с рибата попадат по гравитачен път в утаителя и оттам в разпределителната шахта, като при отваряне на савака в шахтата в посока към реката позволяват случайно попадналата риба да се върне обратно в реката. При високи и бурни води рибата обикновено се крие във вировете и по речното корито, а не в горната част на течението.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок, предвид което съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Решение № РР-3955/23.09.2020г. на директора на Б. дирекция И. район е издадено от компетентен орган – този по чл. 52, ал. 1, т. 4 вр. чл. 78, ал. 2 ЗВ. Същото е издадено в изискуемата писмена форма, като от формална страна съдържа мотиви - органът изрично се е позовал на изискванията, въведени в Раздел 7 на ПУРБ на И. 2016-2021г. Съдът не установява в хода на административното производство да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените.

Спорът в случая се свежда до материалната законосъобразност на въведените задължения с т. 1.6, т. 3 и т. 4 от Приложение към Решение № РР-3955/23.09.2020г. Видно от Приложението /л. 47-48/ с т. 1.6 е указано да не се извършва водовземане от р. Ш. преди провеждане на процедура и издаване на разрешително за заустване на отпадъчни води в повърхностен воден обект. С т. 3 е въведено задължение за монтиране на измервателни устройства, като са посочени срокове за това. В т. 4 „Специфични условия за разрешената дейност“ (съгласно мерки в ПУРБ на И. 2016-2021г.) е указано в 6-месечен срок от влизане в сила на решението да се изготви и представи за съгласуване в БДИБР работен проект за изграждане на рибен проход, съгласно изискванията на Раздел 7 на ПУРБ И. – Приложение 3 и в срок от 2 години да се изгради рибния проход, съгласно одобрен проект.

Именно гореописаните задължения се оспорват от [фирма] и са предмет на настоящото изследване.

От фактическа страна не се спори, че жалбоподателят няма монтирано измервателно устройство за измерване на количеството изземвани води. По този начин дружеството не изпълнява задължението си по чл. 48, ал. 1, т. 6 ЗВ (ДВ, бр. 55 от 2018г.), според което водоползвателите - титуляри на разрешителни, имат задължение да измерват и да водят отчет за изземваните и използваните води, за отвежданите и изпусканите води, за нивата на подземните води, а при хидротехнически подпорни съоръжения - за водните стоежи до максимално ниво, както и за замърсяващите вещества, според изрично посочените в разрешителното условия. Настоящият състав намира, че оспореното задължение по т. 3 от приложението на практика възпроизвежда разпоредбата на чл. 194а, ал. 1 ЗВ, според която отнетият при водовземането обем

вода или обемът на отпадъчните води се измерва посредством отговарящи на нормативните изисквания измервателни устройства, с изключение на случаите по ал. 5.

Съгласно чл. 194а, ал. 5 ЗВ (нов ДВ, бр. 25 от 2019г.) не е задължително монтирането на измервателни устройства по ал. 1 при водоземане от повърхностен воден обект за аквакултури и свързаните с тях дейности, когато е налице поне едно от следните условия: 1. водите се връщат в същия речен басейн; 2. с акт на контролиращия орган е установена техническа невъзможност за монтиране, поддръжка или контрол на измервателно устройство.

От приетите по делото СТЕ се установява, че изетите води от р. Ш. след преминаване през съоръжението (рибарник) се връщат в същата река. Следователно е налице първото изключение, разписано в чл. 194а, ал. 5 ЗВ. Последното е необходимо и достатъчно, за да бъде успешно атакувано задължението, обективизирано в т. 3 от Приложението за монтиране на водоизмервателно устройство в обект „рибарник“, находящ се в землището на [населено място], общ. Д., обл. С.. В тази част съдът намира оспореното решение за постановено в нарушение на материалния закон.

В тази връзка неясно е изискването за провеждане на процедура и издаване на разрешително за заустване на отпадъчни води в повърхностен воден обект (т. 1.6 от Приложението). Тук липсват изложени, каквито и да е съображения от страна на административния орган, откъде идват тези води и въобще защо счита, че има такива. Още повече, че както бе установено от СТЕ, в случая се касае за преминаваща (течаща) вода в рибарника. В тази част Решение № РР-3955/23.09.2020г. и протоколът към него са абсолютно немотивирани. Липсата на мотиви не дава възможност за проверка на акта по същество, поради което е самостоятелно основание за отмяната му.

Не така стои въпросът с въвеждане на задължението по т. 4 от Приложението за изграждане на „рибен проход“. От приетите по делото съдебно-технически експертизи се установява, че на същия обект „рибарник“, находящ се в землището на [населено място], общ. Д., обл. С.. е наличен „рибен проход“. Същият обаче, по мнение на съда не представлява „рибен проход“ по см. на т. 4 от Приложението. Поставеното изискване е за рибен проход в съответствие с изискванията на Приложение 3 към Раздел 7 на ПУРБ на И., който е със съответни параметри на дебит, наклон, дълбочина, широчина и пр. Нещо повече, изискването е не само за изграждане на „рибен проход“, а и за реконструкция на изградени такива, които да бъдат съобразени с ръководството на Организацията по прехрана и земеделие (ФАО) на ООН. Обратното, при анализ на заключението на инж. Ю. С. може да се направи извод, че съществуващият такъв проход работи само при високи води, като допълнително е посочено, че при високи и бурни води рибата се крие във вировете и по речното корито, а не в горната част на течението. Т.е. дори и формално да съществува проход, то риба през него не преминава, което определено не е целта на изискването за „проход“. Този извод се потвърждава и от заключението на СТЕ с в.л. В. С., според което отвор със савак осигурява свободното преминаване на водата и връщането ѝ обратно в р. Ш., когато рибарникът няма нужда от допълнителна вода и играещ ролята на така наречения „рибен проход“. Савакът е необходим, за да осигури при затворено положение приток на вода към рибарника по време на маловодие, а разликата в нивата на оттичане - към реката и към рибарника позволява рибата от р. Ш. да остане в разпределителната шахта и при отваряне на савака да се върне обратно в реката.

При преценката по чл. 62, ал. 1 ЗВ органът по чл. 52, ал.1 от ЗВ е длъжен да съобрази предвижданията на влезлите в сила планове за управление на речните басейни; съвместимостта с обществените интереси и придобити права, в това число нуждите на населението от района на водовземането; съответствието с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство; възможността за съвместно използване на съществуващите и предвижданията за изграждане съоръжения за исканото водовземане и/или ползване; наличните водни ресурси по количество и качество и пр. В случая е съобразено изискването по Приложение 3 към Раздел 7 на ПУРБ на И. 2016-2021г. и правилно е възложено на [фирма] за изпълнение задължението по т. 4 от Приложението – за изграждане на рибен проход.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспореното решение е постановено в нарушение на материалния закон в частите по т. 1.6 и т. 3 от Приложението във вр. с т. 2.2 от Решение № РР-3955/23.09.2020г., поради което следва да бъде отменено в тези му части. В останалата част жалбата следва да бъде отхвърлена.

По делото са претендирани разноски от страна на представителя на директора на БДИБР. Претенцията следва да бъде уважена съразмерно отхвърлената част на жалбата. Представени са доказателства за платен депозит за СТЕ в размер на 400 лева и юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 100 лева, съгл. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, или общо 500 лева. Съобразно отхвърлената част от жалбата, съдът определя сумата от 167 лева, представляваща разноски по делото, които следва да бъдат възложени на жалбоподателя. От страна на жалбоподателя не са претендирани разноски, поради което не се и присъждат.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], т. 1.6 и т. 3 от Приложение към Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 31160013/23.09.2020г., неразделна част от т. 2. 2 от Решение № РР-3955/23.09.2020г. на директора на Б. дирекция „И. район“.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу т. 4 от Приложение към Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 31160013/23.09.2020г., неразделна част от т. 2. 2 от Решение № РР-3955/23.09.2020г. на директора на Б. дирекция „И. район“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Б. дирекция „И. район“ сумата от 167 (сто шестдесет и седем) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: